

วิจัยในชั้นเรียน

ปัญหา “นักเรียนใช้เลื่อยมือและทำใบเลื่อยหักขณะปฏิบัติงาน ในวิชางานฝักฝีมือนี”

ของนักเรียนชั้นปวช.1 (ช่างยนต์, กล, เชื่อม)

ชื่อผู้วิจัย นายมงคล สกุด กาสีวงศ์ ตำแหน่ง ครูประจำสาขางานเชื่อมโลหะ
โรงเรียนอัสสัมชัญเทคนิคนครพนม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550

*****

ปัญหาหรือสิ่งที่ต้องการพัฒนา

ภาคเรียนที่ 1/2550 ปัญหาจากการปฏิบัติงานของนักเรียนชั้นปวช.1(ช่างยนต์, กล, เชื่อม) เรื่องนักเรียนใช้เลื่อยมือและทำใบเลื่อยหักนี้ ผู้สอนได้สอนในรายวิชางานฝักฝีมือนีในระดับปวช. และงานเทคนิคพื้นฐานระดับปวส.เคยมีประสบการณ์ในด้านการสอนทางด้านนี้มาก่อน (ประสบการณ์เกือบ 10 ปี) จึงพอจะทราบปัญหาได้ว่าการที่นักเรียนทำใบเลื่อยหักขณะปฏิบัติงานนั้น ได้เกิดปัญหาขึ้นเป็นประจำเกือบทุกภาคเรียนที่ได้ทำการสอน และจากการสังเกตในรายวิชา งานฝักฝีมือนีที่เพื่อนครูด้วยกันทำการสอนมานั้น ได้เกิดปัญหาเดียวกัน คือ นักเรียนทำใบเลื่อยหักเกือบทุกครั้งที่ทำการสอนในภาคเรียนและในขณะปฏิบัติงาน

ดังนั้นครูผู้สอนเองและเพื่อนครูด้วยกันได้พยายามหาวิธีแก้ปัญหาพร้อมการวิจัยทุกภาคเรียนที่ทำการสอนในรายวิชานี้ ซึ่งพอจะทราบปัญหาที่นักเรียนทำใบเลื่อยหักได้ 2 – 3 ปัญหาดังนี้

ปัญหาที่ 1 คือ การใช้เลื่อยมือและทำใบเลื่อยหักเพราะขาดความชำนาญและประสบการณ์ ฯ
(ขณะปฏิบัติงานและทำการเลื่อยชิ้นรูปชิ้นงาน)

ปัญหาที่ 2 คือ การใช้เลื่อยมือและทำใบเลื่อยหักเกิดจากความประมาทและเลินเล่อ ฯ
และรู้เท่าไม่ถึงการณ์ (ขณะปฏิบัติงานและทำการเลื่อยชิ้นรูปชิ้นงาน)

ปัญหาที่ 3 คือ การใช้เลื่อยมือและทำใบเลื่อยหักเกิดจากขาดความรอบคอบ ฯ
(ขณะปฏิบัติงานและทำการเลื่อยชิ้นรูปชิ้นงาน)

วิธีการแก้ปัญหา / วิธีการพัฒนา

การแก้ปัญหาวิธีที่ 1 คือ การใช้เลื่อยมือเพื่อไม่ให้ใบเลื่อยหักนั้นครูผู้สอนได้บอก อธิบาย และสาธิตให้นักเรียนได้ทราบและปฏิบัติตามกระบวนการและขั้นตอนที่ถูกต้องทุกรุ่นที่ทำการสอนว่าจะต้องมีกรฝักฝืนและเรียนรู้จากครูผู้สอน ทั้งในบทเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ , ในตำรา , นอกตำรา , สื่อ ต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ และต้องหมั่นฝักฝืนจากการปฏิบัติงานจริง ตามใบงานที่ได้รับมอบหมาย โดยการใช้เลื่อยมือขณะปฏิบัติงานชิ้นรูปชิ้นงานประเภทต่าง ๆ และคิดแก้ปัญหาเฉพาะว่าทำอะไรเมื่อใช้เลื่อยมือทุกครั้งทีปฏิบัติงานใบเลื่อยจึงจะไม่หัก เช่น การใส่ใบเลื่อยต้องใส่ใบเลื่อยให้ฟันชี้ไปด้านหน้า (ตามหลักและเทคนิคและวิธีการ) ใบเลื่อยนั้นมีทั้ง ใบหยาบและ ใบละเอียด ต้องเลือกใช้ให้ถูกต้องและเหมาะสมกับงาน ฯ เป็นต้น

การแก้ปัญหาวิธีที่ 2 คือ การทำงานขณะปฏิบัติงานทุกครั้งจะต้องไม่ประมาท ไม่หยอก ล้อเล่นกันเวลาทำงาน มีความตั้งใจมีสติอยู่กับงาน มีความอดทน , พากเพียรวิริยะอุตสาหะกับงาน ที่ตนกำลังทำอยู่เชื่อฟังคำสั่งของผู้ควบคุมและครูผู้สอน ปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัย เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความประมาทอันจะก่อให้เกิดอุบัติเหตุ และทำให้ใบเลื่อยหักและชิ้นงานที่กำลังผลิตขึ้นมา นั้นอาจผิดรูปแบบและเสียหายได้

การแก้ปัญหาวิธีที่ 3 คือ การทำงานทุกสายอาชีพ ความรอบคอบ , ความละเอียดประณีต การพินิจ , พิจารณา , การวางแผนขั้นตอนการปฏิบัติงาน มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ทุกๆครั้งที่เริ่มมีการสร้างงาน ผลิตชิ้นงาน และให้งานออกมาสำเร็จรูปตามแบบแผน ตามลักษณะงานที่ทำ เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์และดีที่สุดในที่สุด เกิดการสูญเสียวัสดุอุปกรณ์น้อยที่สุดในที่สุด ประหยัดและลดต้นทุนในสายงานการผลิต เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดและประหยัดที่สุด

ผลการแก้ไข / ผลการพัฒนา

นักเรียนสามารถใช้เลื่อยมือได้เป็นอย่างดีใบเลื่อยหักน้อยที่สุดในที่สุด จากที่ได้ทำการสอนและตั้งชื่อใบเลื่อยมาในภาคเรียนที่ 1/2550 จำนวน 20 ใบ เหลือใบเลื่อยอยู่ 4 ใบ ผลจากการปฏิบัติงาน เริ่มตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1 ถึง สัปดาห์ ที่ 15 ใบเลื่อยหักไป 10 ใบ โดยมีนักเรียนชั้นปวช.2 แผนกช่างยนต์ , กล, เชื่อม เบิกขืมไปใช้งานแผนกละ 2 ใบ รวมเป็น 6 ใบ คงเหลือทั้งหมด 4 ใบ

ในสัปดาห์ที่ 16 เริ่มสอบปลายภาค(สอบนอกตารางสอบ)เป็นการใช้ความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์จากการปฏิบัติงานตามกระบวนการเรียนการสอน ที่ได้ฝึกฝนมาตลอดทั้งภาคเรียนนั้นมาใช้ในการสอบ เพื่อวัดทักษะ ความรู้ความสามารถของนักเรียน จากการปฏิบัติงานจริง ผลปรากฏว่าใบเลื่อยที่เหลืออยู่ 4 ใบ นักเรียนทั้ง 3 แผนกใช้รวมกัน ทำหัก 1 ใบ เหลืออยู่ 3 ใบที่ยังไม่หักและยังใช้งานได้ จนถึงเวลาสอบปลายภาคเสร็จสิ้นในภาคเรียนที่ 1 / 2550 ส่วนใบเลื่อยที่ได้เบิกซื้อใหม่เพื่อสำรองไว้ใช้ในตอนสอบปลายภาคนั้น รวมทั้งหมด 20 ใบ (ยังไม่ได้ใช้ในภาคเรียนนี้แต่จะเก็บสำรองเอาไว้ใช้ในปีการศึกษาต่อไป)

ข้อเสนอแนะ

การใช้เลื่อยมือเลื่อยชิ้นงานและทำใบเลื่อยหักขณะปฏิบัติงานนั้นเป็นปัญหาที่ครูผู้สอนในรายวิชางานฝึกฝีมือ หรือวิชาที่เกี่ยวข้องกับการที่ต้องใช้ใบเลื่อยประกอบและผลิตชิ้นงานชิ้นมานั้นเกือบจะทุกสายงานการผลิต ที่ต้องพบกับปัญหานี้และจะต้องนำไปวิจัยและแก้ไขเพื่อลดต้นทุนในการผลิตและลดการสูญเสีย , เครื่องมือ , วัสดุอุปกรณ์ในการผลิตชิ้นงานให้น้อยที่สุดในที่สุด การทำให้งานมีคุณภาพและได้มาตรฐาน ปัญหาที่เกิดขึ้นในงานวิจัยนี้เป็นแนวทางในการหาวิธีแก้ไขและหารูปแบบวิธีการต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนจะต้องพัฒนาลดปัญหานักเรียนทำใบเลื่อยหักในอนาคตต่อไป.....

*****